

ROMÂNIA  
CURTEA DE APEL SUCEAVA  
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI  
**DECIZIA PENALĂ NR. 514**

**Ședința publică din data de 12.05.2025**

Instanța constituită din:

Președinte Morisică Emanuela  
Judecător Hetriuc Laurențiu Marius  
Grefier Drob Anca

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava reprezentat de procuror Nisioi Olivian

Pe rol, pronunțarea asupra apelurilor declarate de inculpatul **Chiseliță Dragomir - Vicențiu** și de partea civilă împotriva sentinței penale nr. 204 din data de 29.03.2024 pronunțată de Judecătoria Suceava în dosarul nr. 2716/314/2022\*.

Dezbaterile asupra apelurilor au avut loc în ședința publică din data de 13 ianuarie 2025 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acel termen când Curtea, având în vedere dispozițiile art. 391 alin. 1 Cod procedură penală, a stabilit termen pentru deliberare, pronunțare și redactarea hotărârii pentru data de 06.02.2025, 06.03.2025, 20.03.2025, 03.04.2025, 28.04.2025 și ulterior pentru azi, 12.05.2025, urmând ca pronunțarea să se facă prin punerea hotărârii la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 405 alin. 1 Cod procedură penală.

După deliberare,

**CURTEA,**

Asupra cauzei de față constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 204 din data de 29.03.2024 pronunțată de Judecătoria Suceava în dosarul nr. 2716/314/2022\*, în temeiul art. 219 indice 1 alin. 1 indice 2 și alin. 3 lit. b Cod penal cu referire la art. 396 alin. 2 Cod de procedură penală, a fost condamnat **inculpatul Chiseliță Dragomir Vicențiu** la pedeapsa închisorii de 3 (trei) ani pentru comiterea infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor.

În temeiul art. 67 alin. 2 Cod penal s-a interzis inculpatului, cu titlul de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a), b), g), n) Cod penal, pentru o durată de 5 (cinci) ani, care se va executa în condițiile art. 68 alin. 1 lit. b) Cod penal, respectiv: dreptul de a fi ales în autorități publice sau în funcții publice; dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat; dreptul de a exercita profesia de cadru didactic; dreptul de a comunica cu persoana vătămată și de a se apropia de ea la mai puțin de 50 de metri;

În temeiul art. 65 alin. 1 Cod penal s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b), g), n) Cod penal, care se va executa în condițiile art. 65 alin. 3 Cod penal.

În temeiul art. 91 alin. 1 Cod penal, s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatului, pe durata unui termen de supraveghere de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, stabilit în condițiile art. 92 alin. 1 Cod penal.

În temeiul art. 93 alin. 1 Cod penal, s-a impus inculpatului respectarea, pe durata termenului de supraveghere, a următoarelor măsuri de supraveghere: să se prezinte la Serviciul de Probațiune Suceava, la datele fixate de acesta; să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; să comunice schimbarea locului de muncă; să comunice informații și documente de natura a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 93 alin. 2 lit. b) Cod penal, s-a impus inculpatului obligația de a frecventa un program de reintegrare socială.

În temeiul art. 93 alin. 3 Cod penal, s-a dispus ca pe durata termenului de supraveghere, inculpatul să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei mun. Suceava ori în cadrul Primăriei com. Șcheia, pe o perioadă de 60 de zile.

În temeiul art. 404 alin. 2 Cod de procedură penală, i s-a pus în vedere inculpatului dispozițiile art. 96 alin. 1 și 4 Cod penal referitoare la revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, în cazul nerespectării, cu rea-credință, a măsurilor de supraveghere ori a obligațiilor impuse ori stabilite în sarcina sa, al săvârșirii unei noi infracțiuni pe parcursul termenului de supraveghere sau în cazul neachitării obligațiilor civile și cheltuielilor judiciare.

În temeiul art. 72 alin. 1 Cod penal, s-a constatat că inculpatul a fost reținut și arestat în cauză în perioada 14.01.2022 – 19.01.2022.

În temeiul art. 7 din Legea nr. 76/2008 cu referire la Anexa 1 din Legea nr. 187 din 24.10.2012 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, dispune prelevarea de probe biologice de la inculpatul Chiseliță Dragomir Vicențiu în vederea introducerii profilului genetic în Sistemului Național de Date Genetice Judiciare.

În temeiul art. 5 alin. 5 din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare s-a dispus informarea inculpatului Chiseliță Dragomir Vicențiu cu privire la faptul că probele biologice recoltate au fost utilizate pentru obținerea și stocarea în S.N.D.G.J. a profilului genetic.

În temeiul art. 397 alin. 1, art. 19 alin. 1 și art. 25 alin. 1 Cod de procedură penală coroborat cu art. 1349, art. 1357 și art. 1381 Cod civil s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă , prin reprezentant legal și a fost obligat inculpatul Chiseliță Dragomir Vicențiu să îi achite acesteia suma de 35.000 lei cu titlul de despăgubiri morale.

S-au respins restul pretențiilor civile formulate de partea civilă , ca neîntemeiate.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c), art. 397, art. 249 alin. 5 și 7, art. 250 indice 2 Cod de procedură penală, s-a menținut măsura asiguratorie a sechestrului dispusă prin ordonanța din 03.03.2022 asupra imobilului – garaj, având valoarea de impozitare de 27.316 lei, situat în municipiul Suceava, str. și asupra mijlocului de transport marca KIA Sportage având serie șasiu și capacitatea cilindrică 1991 cmc, în vederea reparării pagubei pricinuite prin săvârșirea infracțiunii de agresiune sexuală asupra unui minor și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare, până la concurența sumei de 42.800 lei.

În temeiul art. 274 alin. 1 Cod de procedură penală, a fost obligat inculpatul să achite către stat suma de 7.800 lei cu titlul de cheltuieli judiciare, din care suma de 1.000 lei este stabilită prin actul de sesizare al instanței.

În temeiul art. 276 alin. 1 Cod de procedură penală, s-a respins cererea părții civile cu privire la restituirea de către inculpat a cheltuielilor judiciare efectuate, ca neîntemeiată.

În temeiul art. 275 alin. 6 Cod de procedură penală, s-a dispus ca onorariul parțial al apărătorului din oficiu pentru inculpat, av. Poroș Florin, în cuantum de 680 lei (delegație nr. 552/2022), să rămână în sarcina statului și să fie avansat în contul Baroului Suceava din bugetul Ministerului Justiției.

În temeiul art. 275 alin. 6 Cod de procedură penală, onorariul parțial al apărătorului din oficiu pentru inculpat, av. Moțoc Constantin, în cuantum de 680 lei (delegație nr. 643/2022), a rămas în sarcina statului și a fost avansat în contul Baroului Suceava din bugetul Ministerului Justiției.

În temeiul art. 275 alin. 6 Cod de procedură penală, s-a dispus ca onorariul apărătorului din oficiu pentru inculpat, av. Malcinschi Camelia, în cuantum de 942 lei (delegație nr. 3046/2023), să rămână în sarcina statului și să fie avansat în contul Baroului Suceava din bugetul Ministerului Justiției.

În temeiul art. 275 alin. 6 Cod de procedură penală, s-a dispus ca onorariul parțial al apărătorului din oficiu pentru persoana vătămată, av. Ureche Viorica, în cuantum de 450 lei

(delegație nr. 553/2022), să rămână în sarcina statului și să fie avansat în contul Baroului Suceava din bugetul Ministerului Justiției.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut, în fapt, în esență că, inculpatul Chiseliță Dragomir Vicențiu, în calitate sa de profesor la Școala Gimnazială „Vasile Bumbac” din satul Costâna, comuna Todirești, județul Suceava, la data de 12.01.2022, în timpul orei de muzică, prin constrângerea persoanei vătămate minoră, în vârstă de 14 ani, a agresat-o sexual prin atingerea în mod repetat a fundului cu palma.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, instanța de fond a apreciat, raportat la situația de fapt reținută, că o sumă de 35.000 lei este potrivită pentru acoperirea prejudiciului moral (în modalitatea bănească, fiind lesne de înțeles că banii nu vor înlătura suferințele) cauzat părții civile prin atingerea adusă libertății sexuale fapta inculpatului.

Instanța de fond a avut în vedere împrejurarea că aceste sume nu trebuie să constituie nici amenzi excesive pentru autorul faptei ilicite și nici venituri nejustificate pentru victima prejudiciului. Observând și principiul potrivit căruia stabilirea indemnizației destinate reparării prejudiciului moral se face în funcție de gravitatea acestuia și în conformitate cu principiul echității, instanța apreciază suma acordată cu titlu de daune morale ca fiind o satisfacție echitabilă a prejudiciului moral suferit de partea civilă.

Împotriva acestei sentințe, au formulat apel inculpatul Chiseliță Dragomir Vicențiu și partea civilă, pentru motivele expuse în scris și susținute la termenul de judecată din data de 13 ianuarie 2025.

În esență, partea civilă apelantă a solicitat admiterea apelului declarat pe latura civilă a cauzei, critica vizând faptul că instanța de fond a admis acțiunea civilă în parte și a obligat inculpatul la plata sumei de 35.000 lei, respingând diferența de pretenții în cuantum de 15.000 lei în mod neîntemeiat. Astfel, a solicitat majorarea despăgubirilor morale acordate de prima instanță până la suma de 50.000 lei, cuantum pe care nu îl apreciază ca fiind exagerat, în raport de vârsta fragedă și de importanța ca aceasta să depășească în totalitate episodul traumatic pentru a-și continua viața în mod corespunzător.

Inculpatul Chiseliță Dragomir Vicențiu a solicitat în esență achitarea în temeiul art. 16 alin. 1 lit. c Cod procedură penală, dat fiind că în cauză nu sunt probe cu privire la comiterea infracțiunii reținute în sarcina sa, iar în subsidiar, achitarea în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b, teza a II-a Cod procedură penală.

**Analizând apelurile declarate, prin prisma motivelor invocate, precum și cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. 1, 2, art. 420 Cod procedură penală, Curtea constată următoarele**

În primul rând, Curtea constată că acuzațiile reținute în sarcina inculpatului de către instanța de fond vizează, în concret, faptul că, în anul școlar 2021 – 2022, inculpatul Chiseliță Dragomir Vicențiu își desfășura activitatea de profesor cu privire la disciplinele de biologie și muzică la Școlile Gimnaziale din localitățile Todirești, Soloneț, Părâuți și Costâna din județul Suceava, astfel cum reiese din contractul individual de muncă nr. 16/01.09.2017, încheiat pe durată nedeterminată.

Persoana vătămată era la acel moment elevă în clasa a VIII-a la Școala Gimnazială „Vasile Bumbac” din satul Costâna, comuna Todirești, iar în data de 12.01.2022, în intervalul orar 15.00 – 17.00, a participat la cele două ore de curs predate de către inculpat, biologie și muzică.

Din probatoriul administrat în cursul urmăririi penale și al judecății, a reieșit că inculpatul aducea la ora de muzică o boxă portabilă, pe care o folosea pentru a pune muzică, iar mai apoi băncile erau mutate în lateralul clasei pentru a face un spațiu în care elevii să danseze (în horă ori doi câte doi, pe diferite stiluri de muzică).

Instanța de fond a reținut că inculpatul cel mai des o invita la dans pe persoana vătămată la insistențele acestuia, iar în data de 12.01.2022, după ce persoana vătămată a refuzat inițial invitația la dans, inculpatul a tras-o de mână, a ridicat-o de pe scaun și au început să danseze. Potrivit celor declarate de persoana vătămată, în timpul dansului profesorul îi pune mâna pe fund, aceasta îi îndepărta mâna, moment în care inculpatul o trăgea spre el și îi pune mâna pe fund.

În acest context, se constată că în sarcina inculpatului a fost reținută infracțiunea de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prev. de art. 219<sup>1</sup> alin. 1<sup>2</sup>, alin. 3 lit. b) C.pen.

Cu privire la infracțiunea de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prev. de art. 219<sup>1</sup> alin. 1<sup>2</sup>, alin. 3 lit. a), b), f) C.pen, dispozițiile legale prevăd următoarele:

„(1) *Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218<sup>1</sup>, comis de un major asupra unui minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. (...) 3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) - (2) sunt comise în una din următoarele împrejurări: b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, de o situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică; (...).*

Din interpretarea sistematică a acestor dispoziții legale se reține că obiectul juridic al acestei infracțiuni este reprezentat de relațiile sociale referitoare la libertatea și inviolabilitatea sexuală, libertatea psihică și integritatea corporală a persoanei, **elementul material al infracțiunii constând în săvârșirea unui act de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 218<sup>1</sup> Cod penal**, de un major asupra unui minor, prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare. În ceea ce privește actele prevăzute în art. 218<sup>1</sup> Cod penal (care incriminează infracțiunea de viol săvârșit asupra unui minor), legiuitorul a avut în vedere "raportul sexual", "actul sexual oral sau anal" și "orice alte acte de penetrare vaginală sau anală". Legiuitorul a definit expres actele de executare în cazul infracțiunii de viol, prin utilizarea unei enumerări limitative a modalităților de comitere, ceea ce determină ca celelalte acte realizate sub forma unei agresiuni sexuale să intre sub incidența infracțiunii de agresiune sexuală, reglementată în speță de art. 219<sup>1</sup> Cod penal.

Infracțiunea prevăzută de art. 219<sup>1</sup> Cod penal constituie o modalitate de a încălca libertatea sexuală a victimei, care poate fi lezată și în altă manieră decât prin raportul sexual, actul sexual oral sau anal cu o persoană sau alte acte de penetrare vaginală sau anală, putându-se concluziona că incriminarea infracțiunii de agresiune sexuală a fost determinată de dorința legiuitorului penal de a proteja libertatea sexuală a victimei împotriva oricăror alte forme de agresiune. Dacă textul de la viol protejează libertatea sexuală a victimei doar împotriva actelor sexuale mai frecvente, expres și limitativ enumerate, prin incriminarea agresiunii sexuale legiuitorul a dorit să nu lase nicio componentă a libertății sexuale a unei persoane neprotejată față de orice forme de agresiune. Cu alte cuvinte, spre deosebire de infracțiunea de viol pentru care legiuitorul a reglementat în mod exhaustiv modalitățile de realizare, modalități excluse din elementul material al infracțiunii de agresiune sexuală, din perspectiva laturii obiective, infracțiunea de agresiune sexuală prezintă un conținut deschis, legiuitorul considerând că trăsătura esențială ce trebuie îndeplinită este aceea referitoare la "**natura sexuală**" a actelor săvârșite.

Prin Decizia nr. 92/2023, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 219 alin. (1) și (2) din Codul penal, publicată în Monitorul Oficial nr. 536 din 15 iunie 2023, Curtea Constituțională a apreciat că, prin natura ei, incriminarea nu permite o enumerare exhaustivă a actelor de natură sexuală ce intră în sfera sa de aplicare, astfel că, prin forța lucrurilor, interpretarea depinde de practică, fiind realizată de organele judiciare. S-a arătat că principiul legalității incriminării și pedepsei - consacrat de prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție - impune legiuitorului să legifereze prin texte suficient de clare și precise pentru a fi aplicate, în scopul asigurării posibilității persoanelor interesate de a se conforma prescripției legale, fără a pretinde însă recurgerea la liste exhaustive, întrucât tehnica de reglementare vizează, în principal, categorii și formule generale, arătându-se că norma de incriminare criticată asigură destinatarilor ei o reprezentare clară a elementelor constitutive - de natură obiectivă și subiectivă - ale infracțiunii, astfel încât aceștia pot să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea normei și să își adapteze conduita acesteia.

În context, interpretând și definiția dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia III/2005 în recurs în interesul legii, actului sexual de orice natură susceptibil a fi încadrat în infracțiunea de viol, instanța de apel reține că actul de natură sexuală, altul decât cel prevăzut

de art. 218<sup>1</sup> Cod penal, reprezintă orice modalitate de obținere a unei satisfacții sexuale, care nu implică folosirea sexului sau o acțiune asupra sexului.

Deși atingerea pe fund a unei persoane poate reprezenta o modalitate de obținere a unei satisfacții sexuale, zona feselor fiind o parte anatomică erogenă, susceptibilă să producă excitație sexuală, Curtea apreciază că în prezenta cauză nu se poate reține, dincolo de orice îndoială rezonabilă, date fiind probele administrate, că inculpatul ar fi săvârșit fapta reținută în sarcina sa.

În condițiile speței, din modalitatea de desfășurare a evenimentelor, instanța de apel apreciază că nu se poate reține dincolo de orice îndoială rezonabilă că inculpatul a acționat în legătură directă sau indirectă cu activitatea organelor sexuale, în scopul obținerii unei satisfacții sexuale prin atingerea persoanei vătămate în zona fundului, din probele administrate nerezultând cu certitudine existența unor astfel de atingeri, de natură să depășească limitele normale ale activității de a dansa pe muzică populară.

Dubiul este susținut în cauză de numeroasele neconcordanțe între declarațiile atât ale persoanei vătămate, cât și ale martorilor audiați atât în cursul urmăririi penale, cât și în fața instanței de prim grad, astfel cum reiese din următoarele:

Din declarația **persoanei vătămate** dată în cursul urmăririi penale reiese că, la data de 12.01.2022, în timpul orei de muzică inculpatul Chiseliță Dragomir Vicențiu a invitat-o să danseze cu el în fața clasei și deși inițial aceasta a refuzat să danseze, inculpatul s-a apropiat de bancă, a prins-o de mâini și a ridicat-o de pe scaun, în acest context minora neputând să se opună.

În timp ce dansau, inculpatul o apropia pe persoana vătămată de corpul lui, punându-i mâna pe fund, iar când persoana vătămată încercând să se tragă înapoi și să îi ridice mâna înspre zona spatului, inculpatul o trăgea din nou lângă și cobora mâna în zona feselor.

Depoziția persoanei vătămate din fața primei instanțe relevă că, aceasta a perceput acțiunea inculpatului ca fiind intenționată, însă a declarat că inculpatul ținea mâna pe spate (persoana vătămată arătând mâna pe mijlocul spatelui), iar ulterior i-a pus mâna pe fund, indicând ca **a alunecat**.

Întrebată fiind dacă ulterior momentului în care persoana vătămată a îndepărtat mâna inculpatului de pe zona fundului, inculpatul s-a opus sau a continuat aceeași mișcare (dacă a luat mâna voluntar de pe fund), persoana vătămată a declarat că i-a luat mâna și a pus-o unde trebuie, pe spate, apoi a continuat dansul **fără ca inculpatul să repete acțiunea de a o atinge pe fund**.

De asemenea, întrebată fiind de ce nu i-a spus profesorului că este deranjată de comportamentului acestuia, persoana vătămată a declarat că *aceasta personal a perceput atitudinea acestuia ca fiind intenționată, dar posibil să fi fost o greșeală*.

La aceste întâmplări au luat parte și ceilalți elevi ai clasei prezenți la ora de muzică, o parte din ei fiind audiați în cursul urmăririi penale și în fața instanței de fond.

Dintre acești martori,

au declarat în timpul urmăririi penale că inculpatul ar fi invitat-o la dans pe persoana vătămată, aceasta a refuzat, iar acesta a insistat, a tras-o de mână, iar în timpul dansului inculpatul ar fi coborât mâna de la nivelul spatelui pe zona dorsală, mai exact pe fund (respectiv a coapselor potrivit declarațiilor unora dintre ei), iar când persoana vătămată simțea mâna profesorului pe fundul ei, se retrăgea, iar profesorul ridica mâna la nivelul spatelui și se apropia înapoi de ea pentru a putea dansa.

Audiați în fața instanței de fond, acești martori au relatat diferit dinamica celor întâmplate, respectiv că în timp ce dansa cu persoana vătămată inculpatul ținea mâinile pe talia persoanei vătămate și mai cobora uneori aproape de zona șoldurilor (martora \_\_\_\_\_ a indicat cu palma poziționată vertical, pe șold, cu degetele pe partea superioară a posteriorului), unii dintre ei declarând că inculpatul avea o mână ridicată în aer, iar cealaltă pe șoldul (talie/coapse) persoanei vătămate, *cum se dansează pe muzică populară* (declarație martor \_\_\_\_\_, declarație martor \_\_\_\_\_, declarații \_\_\_\_\_ date în fața instanței de fond).

Potrivit declarației martorei \_\_\_\_\_, care a fost prezentă la ora de muzică din data de 21.02.2022, inculpatul a insistat și persoana vătămată a ieșit la dans, dar nu a observat să o atingă în zone intime, nu a văzut nimic deplasat, nepotrivit, i s-a părut un dans normal, și deși i-a

mai văzut pe cei doi discutând în pauze, nu i-a văzut după ore ori ca inculpatul să fi discutat ori să se fi dat la fete din alte clase.

Martora a declarat că inculpatul a tras-o de mâini pe persoana vătămată pentru a o scoate la dans, iar apoi a atins-o în zona taliei și a gâtului, luând-o în brațe, menționând că a observat că în ultimul timp cei doi erau mai apropiați, mai discutau singuri, iar inculpatul a mai dus-o acasă cu mașina. Audiată în fața instanței de fond, martora a arătat că nu crede că persoana vătămată a refuzat vreodată să danseze, fiind mereu implicată în toate activitățile și dorind să se distreze și nici nu crede că inculpatul a tras-o cu forța la dans. Depoziția martorei relevă că *nu a văzut ca inculpatul să o fi atins în alte zone decât cele în care trebuie să îți pui mâna în timpul unui dans (spate, talie), și nu a sesizat ca cei doi să fie mai apropiați decât de obicei, persoana vătămată fiind o fire apropiată de toată lumea.*

, care a relatat că inculpatul o invita de obicei pe persoana vătămată la dans, iar la data de 12.01.2022 a dansat cu persoana vătămată și cu

, dar în special cu persoana vătămată. Cu acea ocazie, însă, persoana vătămată l-a invitat pe inculpat să danseze vals cu ea, și a auzit de la colegii că ar avea un plan stabilit împreună cu persoana vătămată să îl filmeze pe inculpat, pentru că îi făcea avansuri acesteia. În timpul dansului, martorul nu a văzut ca inculpatul să o atingă indecent sau să facă gesturi obscene, ci îi ținea mâinile pe talie.

Martorul a declarat că profesorul uneori insista mai mult, uneori mai puțin, uneori verbal să o invite la dans pe persoana vătămată, dar se mai întâmpla să o tragă ușor de mână, iar persoana vătămată ieșea la dans într-un final și nu părea să aibă o problemă cu asta.

Martorul a reiterat ideea că inculpatul prefera să danseze cu persoana vătămată și, deși nu prea era atent când dansau cei doi, poate se mai întâmpla să o mai atingă, să îi alunece mâna, ocazie cu care martorul a arătat fizic palma în zona superioară a posteriorului. Întrebat fiind, a arătat că atingerea i s-a părut a fi din greșeală, dar pentru că în acea perioadă existau vorbe despre situația dintre cei doi, el a bănuț că este o mișcare intenționată deghizată în greșeală și nu i s-a părut ceva ieșit din comun, nici persoana vătămată nu s-a plâns și nu a comentat, așa că martorul s-a gândit că nu o deranjează.

Solicitându-i-se să precizeze ce a perceput mai exact în timpul dansului, dacă inculpatului i-a alunecat mâna sau a prins-o de fund pe persoana vătămată, a răspuns că inculpatul a atins-o simplu, ca și cum mâna aluneca în partea superioară a fundului, nu a prins-o cu palma cu intenția de a o trage spre el, *asociind mișcarea cu cea de la o nuntă, când dansezi cu o fată și normal că nu pui mâna pe fund deodată.*

În ceea ce privește **înregistrarea video**, transmisă la dosar de martorul

, Curtea constată că aceasta surprinde, timp de aproximativ 15 secunde, o fracțiune dintr-un dans popular, dansat de către inculpat și persoana vătămată, observându-se că între cei doi era o distanță firească, iar inculpatul ține o mână pe spatele persoanei vătămăte, în zona taliei și un pic mai sus de aceasta.

În ceea ce privește conversația purtată, în aceeași zi, între persoana vătămată și inculpat, reiese că inculpatul și-a exprimat dorința în sensul ca persoana vătămată să îl aștepte după terminarea programului, ca ulterior să meargă undeva pentru a avea parte de inimitate.

Mai precis, Curtea va reda în cele ce urmează fragmente din conversația dintre cei doi, reprodusă în scris:

**Inculpat:** „te rog frumos, fă-o pentru mine”

**Persoana vătămată:** „da dumneavoastră nu aveți soție acasă?”

**Inculpat:** „și ce dacă, tu ești o fată foarte tânără și foarte frumoasă”

**Persoana vătămată:** „păi da asta nu înseamnă că se poate și mai mult”

După un alt schimb de replici în care profesorul îi spune elevei că îi place că este directă și își spune părerea, profesorul continuă:

**Inculpat:** „dacă te deranjează, eu nu insist, eu vreau să fiu câteva minute cu tine”

**Persoana vătămată:** „păi suntem la școala, o oră, două”

**Inculpat:** „ok, na, eu aș fi vrut mai mult”

**Persoana vătămată:** „nu înțeleg de ce?”

**Inculpat:** „vreau să fiu într-un fel de intimitate cu tine, să te țin în brațe pe bune... neinteligibil”

**Persoana vătămată:** „câți ani aveți?”

**Inculpat:** „da ce importanță are?”

**Inculpat:** „ce are vârsta cu chestia asta, pe bune?”

**Inculpat:** „tu ești singura care, nu am spus la nimeni așa ceva, nu îndrăznesc la oricine, dar tu chiar îmi ești foarte dragă, asta e ideea, vorbesc foarte serios, tu ai impresia că dacă dansez cu toate, nu, nu-i adevărat, tu îmi ești foarte dragă”

După un alt schimb de replici în care profesorul înțelege atitudinea represivă a minorei din cauza faptului că este un lucru neobișnuit și este prea mult ceea ce profesorul îi cere, eleva amintind în discuție despre faptul că are calitatea de profesor și că este mai mare (bătrân) decât tatăl său, profesorul o asigură că nu are de gând să o violeze.

**Inculpat:** ”da nu, da nu tu ce ai impresia că te violez sau ce fac?”

Conversația continuă;

**Persoana vătămată:** „adică sunteți mai mare ca tata, acuma sincer”

**Inculpat:** n-are importanță asta, crede-mă.....neinteligibil”

Ulterior eleva îi spune profesorului „nu mi se pare corect”.

**Inculpat:** „da ce poate fi corect în ziua de azi, ce ți se pare corect așa corect câte lucruri sânt”

**Persoana vătămată** „câți ani am eu și câți aveți dumneavoastră?”

**Inculpat:** „contează ce simți până la urmă, nu contează vârsta”

Raportat la această discuție, Curtea apreciază că într-adevăr, s-ar putea pune în discuție premisa existenței unui comportament deviant al inculpatului, însă raportat la fapta pentru care inculpatul a fost trimis în judecată în speță, aceasta nu oferă vreun indiciu cu privire la existența sau nu, a vreunui moment cu conotație sexuală din timpul dansului dintre cei doi, respectiv care să confirme specificul acțiunilor ce i se impută efectiv inculpatului.

Instanța de apel apreciază astfel că, în lipsa unor elemente certe care să releve că prin acțiunile sale inculpatul ar fi urmărit să obțină o satisfacție sexuală, nu poate fi angajată în prezenta cauză răspunderea penală a acestuia.

Curtea mai are în vedere că, din interpretarea probelor administrate în cauză, reiese că inculpatul, în calitate de profesor, s-ar fi bucurat de aprecierea, respectul și încrederea din partea elevilor, fiind o plăcere pentru elevi să participe la orele predate de acesta.

Din cele relatate de martorii

, inculpatul își ținea orele de clasă în mod corespunzător, predând materiile astfel încât să fie înțelese de elevi, vorbindu-le frumos și explicându-le ce anume au greșit, oferindu-le posibilitatea de a reface temele, la orele ținute de inculpat fiind liberi și nu aveau mult de învățat. Martorul a declarat că era un profesor apreciat până la o oră de curs la care a pus note mici și de atunci elevii și-ar fi schimbat părerea despre el și au început să vorbească despre comportamentul acestuia.

În același timp, o parte din martori au declarat că părerea foarte bună față de el și-au schimbat-o în clasa a VIII-a, când ceva s-a schimbat având în vedere situația în care a fost implicată persoana vătămată în cauză. De asemenea, martorii

au relatat că nu se așteptau la un astfel de comportament din partea inculpatului, fiind uimite de cele auzite.

Părerea elevilor despre inculpat era cunoscută și de către ceilalți profesori, martora Cocîrlă Lăcrămioara – directorul Școlii Gimnaziale Todirești, arătând că inculpatul era unul dintre profesorii preferați ai elevilor, era permisiv la notare și în timpul orelor, copiii spuneau că era unul dintre puținii dascăli cu care se putea discuta și alte lucruri în afara celor care țin strict de materia predată, iar martorul a relatat că inculpatul era implicat cu elevii în multe activități, excursii, ieșiri în natură. De altfel, și din mijloacele de probă depuse de inculpat reies aspectele reliefate cu privire la activitățile desfășurate cu elevii – serbări, spectacole.

Aceasta a mai relatat că, până la data de 12.01.2022 nu a avut cunoștință despre vreo astfel de atitudine a inculpatului în relațiile cu elevii săi, nu a fost niciodată sesizată cu privire la

asemenea situații, dar colegii de serviciu i-au semnalat că în timpul orelor inculpatului se auzea gălăgie din clasă, iar atmosfera nu era una tocmai corespunzătoare orelor de curs, lucru pe care i l-a transmis mai departe profesorului chiar cu o săptămână înainte de data de 12.01.2022. În fața instanței, întrebată fiind, a arătat că persoana vătămată i-a spus că se mai întâmplase ca inculpatul să îi pună mâna pe fund, să danseze pe muzică populară împreună și să existe unele atingeri nepotrivite, cu ocazia discutării evenimentului de la acea dată.

Martora a precizat că a auzit că două eleve au dansat pe bancă sau pe catedră la ora de muzică, moment pe care nu l-a văzut efectiv. Însă, când a încercat să discute cu persoana vătămată despre acest aspect, a intrat în clasă în timpul orei de geografie, a certat-o, ea s-a rușinat și nu a vrut să vorbească, iar cu următoarea ocazie în care s-au întâlnit, persoana vătămată era foarte tulburată, rușinată, îmbujorată, cu ochii în pământ și părea că nu o poate privi, poate așteptându-se să fie certată din nou.

În ceea ce privește conduita inculpatului din timpul orei de muzică și faptul că ar fi atins-o pe persoana vătămată, martora a spus că are cunoștință doar din ce au spus colegii de clasă, respectiv că inculpatul le mai atinge pe fete în zonele intime, că le favoriza la notare și în principiu era mai strict la notare cu băieții, **dar relațiile au venit după ce a ieșit la iveală incidentul, iar copiii au menționat că nu au povestit nimic până acum de teamă să nu li se întâmple ceva.**

De asemenea, Curtea nu poate ignora faptul că inculpatul, în disonanță cu susținerile persoanei vătămate, a afirmat în mod constant că nu ar fi atins-o pe fund pe aceasta, neavând vreodată astfel de intenții.

Având în vedere toate acestea, instanța de control judiciar nu va reține natura sexuală a acțiunilor inculpatului, astfel cum este aceasta sugerată de organele de urmărire penală și acceptată de instanța de fond, sub acest aspect **existând un dubiu semnificativ, care va profita inculpatului**, context în care se va aprecia că nu se poate adopta o concluzie de vinovăție a acestuia exclusiv din cauza neconcordanței susținerilor sale cu cele ale persoanei vătămate și ale martorilor audiați în cauză.

Curtea reține că în prezenta cauză nu există suficiente probe care să combată susținerile constante ale inculpatului, inadvertențele anterior subliniate din declarațiile persoanei vătămate și ale martorilor audiați în cauză vin să întărească ideea că nu există o certitudine cu privire la acțiunile inculpatului și natura atingerilor descrise.

Pentru această soluție, instanța de apel are în vedere faptul că, în cazul infracțiunilor care apără valorile sociale privind viața sexuală, situații în care mijloacele de probă sunt adesea greu de obținut, condamnarea unei persoane pentru o astfel de acuzație trebuie să se fundamenteze cel puțin pe un mijloc de probă determinant, fiind necesar să existe un standard minim de probe care să convingă orice observator obiectiv că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost trimis în judecată.

Or, față de probele administrate în cauză care nu atestă fără echivoc faptul că minora prezintă simptomele unor abuzuri sexuale, instanța de apel consideră că în prezenta cauză se conturează un dubiu serios cu privire la caracterul penal al faptei imputate inculpatului, dubiu care va profita acestuia, întrucât înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze pe probabilitate, ci pe certitudine, iar aceasta să fie bazată pe probe decisive.

Astfel, în lipsa unor elemente de fapt solide care să susțină acuzele aduse inculpatului, instanța de apel va constata că acuzațiile lansate împotriva inculpatului nu sunt pe deplin probate de piesele existente la dosarul cauzei și nu se poate dispune o soluție de condamnare a acestuia pentru comiterea infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prevăzută și pedepsită de art. 219<sup>1</sup> alin. 1<sup>2</sup>, alin. 3 lit. a), b), f) C.pen..

Se are în vedere, în context, faptul că, potrivit principiului *in dubio pro reo*, desprins din interpretarea art. 52 C. proc. pen. și art. 6. par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, judecătorul nu poate pronunța condamnarea unei persoane decât atunci când este convins, dincolo de orice îndoială rezonabilă, de vinovăția unei persoane.

Regula *in dubio pro reo*, constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care aflarea adevărului, consacrat în art.3 C.proc.pen., se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu

privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite.

Tot astfel, se va avea în vedere că, în conformitate cu prevederile art. 345 alin. (2) C. proc. pen., soluția de condamnare a inculpatului se pronunță numai dacă instanța constată că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă de către inculpat, rezultând astfel cu claritate din economia textului că instanța pronunță condamnarea inculpatului numai în situația în care probele strânse în cursul urmăririi penale și verificate în cursul cercetării judecătorești dovedesc, în mod cert, că fapta a fost săvârșită de inculpat

Chiar dacă în fapt s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există și totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este „echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție” și deci inculpatul trebuie achitat.

În consecință, întrucât nu s-a putut răsturna prezumția de nevinovăție ce operează în favoarea inculpatului, neexistând la dosar probe suficiente și care să confirme vinovăția lui în săvârșirea faptei imputate prin rechizitoriu, în baza art. 421 pct. 2 lit. a Codul de procedură penală, Curtea va admite apelul formulat de inculpatul Chiseliță Dragomir - Vicențiu împotriva sentinței penale nr. 204 din data de 29.03.2024 pronunțată de Judecătoria Suceava în dosarul nr. 2716/314/2022\* pe care o va desființa în parte și, pronunțând o nouă hotărâre:

În baza art. 396 alin 5 Codul de procedură penală raportat la art. 16 lit. c din Codul de procedură penală, va dispune achitarea inculpatului Chiseliță Dragomir - Vicențiu cu privire la săvârșirea infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prev. de art. 219<sup>1</sup> alin. 1<sup>2</sup>, alin. 3 lit. b) C.pen.

Va înlătura dispoziția instanței de fond de obligare a lui Chiseliță Dragomir - Vicențiu la plata către partea civilă , a sumei de 35.000 lei cu titlul de despăgubiri morale.

Va înlătura din sentința apelată obligarea inculpatului la plata cheltuielilor judiciare către stat în sumă de 7.800 lei dispusă prin sentința apelată.

În temeiul art. 397 alin. 1 rap. la art. 19, art. 25 Cod procedură penală, cu trimitere la art. 1357 Cod civil și art.1373 Cod civil, va respinge ca nefondată acțiunea civilă introdusă de partea civilă , având în vedere soluția pe latură penală.

În temeiul art. 421 alin. 1, pct. 1, lit. b Cod de procedură penală va respinge, ca nefondat apelul declarat de partea civilă împotriva sentinței penale nr. 204 din data de 29.03.2024 pronunțată de Judecătoria Suceava în dosarul nr. 2716/314/2022\*.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței apelate care nu contravin prezentei decizii.

În baza art. 275 alin. 2 Cod de procedură penală, o va obliga pe apelanta parte civilă să plătească statului suma de 500 de lei, cu titlu de cheltueli judiciare din apel.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c Cod procedură penală, art. 249 alin.1, 2, 5 Cod procedură penală, art. 11 din Legea 241/2005, va ridica măsura asiguratorie a sechestrului dispusă prin ordonanța din 03.03.2022 asupra imobilului – garaj, având valoarea de impozitare de 27.316 lei, situat în municipiul Suceava, și asupra mijlocului de transport marca KIA SPORTAGE având serie șasiu și capacitatea cilindrică 1991 cmc, dispusă în vederea reparării pagubei pricinuite prin săvârșirea infracțiunii de agresiune sexuală asupra unui minor și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare, până la concurența sumei de 42.800 lei.

În baza art. 275 alin. 3 Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
DECIDE:**

În temeiul art. 421 alin. 1, pct. 1, lit. b Cod de procedură penală, respinge, ca nefondat, apelul declarat de partea civilă împotriva sentinței penale nr. 204 din data de 29.03.2024 pronunțată de Judecătoria Suceava în dosarul nr. 2716/314/2022\*.

În baza art. 275 alin. 2 Cod de procedură penală, obligă pe apelanta parte civilă să plătească statului suma de 500 de lei, cu titlu de cheltueli judiciare din apel.

În baza art. 421 pct. 2 lit. a Cod de procedură penală, admite apelul formulat de inculpatul **Chiseliță Dragomir - Vicențiu** împotriva sentinței penale nr. 204 din data de 29.03.2024 pronunțată de Judecătoria Suceava în dosarul nr. 2716/314/2022\*.

Desființează, în parte, sentința penală apelată, și rejudecând:

În baza art. 396 alin 5 Codul de procedură penală raportat la art. 16 lit. c din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul **Chiseliță Dragomir - Vicențiu** cu privire la săvârșirea infracțiunii de agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, prev. de art. 219<sup>1</sup> alin. 1<sup>2</sup>, alin. 3 lit. b) Cod penal

Înlătură dispoziția instanței de fond de obligare a lui Chiseliță Dragomir - Vicențiu la plata către partea civilă , a sumei de 35.000 lei cu titlul de despăgubiri morale.

Înlătură dispoziția de obligare a inculpatului la plata cheltuielilor judiciare către stat în sumă de 7.800 lei.

În temeiul art. 397 alin. 1 rap. la art. 19, art. 25 Cod procedură penală, cu trimitere la art. 1357 Cod civil și art.1373 Cod civil, respinge, ca nefondată, acțiunea civilă introdusă de partea civilă

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c Cod procedură penală, art. 249 alin.1, 2, 5 Cod procedură penală, art. 11 din Legea 241/2005, ridică măsura asiguratorie a sechestrului dispusă prin ordonanța din 03.03.2022 asupra imobilului – garaj, având valoarea de impozitare de 27.316 lei, situat în municipiul Suceava, și asupra mijlocului de transport marca KIA SPORTAGE având serie șasiu și capacitatea cilindrică 1991 cmc, dispusă în vederea reparării pagubei pricinuite prin săvârșirea infracțiunii de agresiune sexuală asupra unui minor și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare, până la concurența sumei de 42.800 lei.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței apelate care nu contravin prezentei decizii.

În baza art. 275 alin. 3 Codul de procedură penală, celelalte cheltuieli judiciare avansate de stat în apel rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședința de azi, 12.05.2025, prin punerea deciziei la dispoziția părților și a procurorului prin intermediul grefei instanței, conform art. 405 alin. 1 Cod procedură penală.

**Președinte,**

**Judecător,**

**Grefier,**

Red.:H.L.M.  
Tehn.:D.A.  
2ex./12.05.2025  
Jud. fond: Clement Maria Aurora